

Pomnik zarazy

9 czerwca 2020

Głód, wojny i zarazy to nieszczęścia, które wielokrotnie nawiedzały nasz region. Tragedie te, powodujące śmierć niewinnych ludzi, wzbudzały grozę i lęk, a także wzmogły poczucie bezradności i gorliwą religijność, której śladem są zachowane do dziś różne kaplice wotywnie i pomniki upamiętniające nieszczęścia i śmierć spowodowane zarazą. Przyczyny pojawiania się zarazy na przestrzeni wieków były różne. Należały do nich głód, wojny oraz przemieszczanie się różnych wojsk.

Znaną przyczyną były wojny prowadzone przez monarchię Habsburgów z Turkami. Powracające z tych walk wojska przyniosły na nasz region zarazę. Łądek-Zdrój, podobnie jak cała Ziemia Kłodzka, kilkakrotnie przeżywał klęski spowodowane pojawieniem się zarazy, którą była cholera lub ospa. Różne zarazy nawiedzały Łądek wielokrotnie w latach: 1465, 1564, 1582, 1599, 1633, 1680, 1713 i 1747. Nawet w dziewiętnastym wieku kilka razy pojawiła się w naszej okolicy cholera i ospa – było to w latach: 1832, 1849, 1855, 1873. Tragiczne skutki zarazy w naszym mieście długo przetrwały w pamięci mieszkańców miasta.

Historycznym dowodem nawiedzania naszego miasta przez zarazę jest pewien kamienny pomnik wotywny, stojący przy wjeździe do miasta, przy drodze z Łądka-Zdroju do Kłodzka (w 1997 roku nieznani sprawcy ukradli trzon kolumny, zachował się tylko cokół, a z czasem zamontowano na nim jakiś żelazny cmentarny krzyż). Była to dużych rozmiarów kolumna wykonana z piaskowca na prostokątnym cokole. Na jego ścianach znajdują się wyryte inskrypcje oraz data 1746, mówiąca o czasie powstania pomnika. Górną część kolumny wieńczyła czworoboczna kamienna kostka z wyrzeźbionymi na niej płaskorzeźbami. Przedstawiały one: Ukrzyżowanie, Matkę Boską z Dzieciątkiem, św. Józefa oraz św. Rocha. Płaskorzeźby te były niezbyt czytelne z powodu erozji

kamienia. Na uwagę zasługiwało tu przedstawienie św. Rocha. Stał on bowiem, trzymając w ręku dużych rozmiarów łopatę służącą do grzebania zmarłych. Św. Roch jest patronem chroniącym od śmierci i zarazy. Mieszkańcy Łądką zawsze pamiętali o tym pomniku wotywnym, symbolizującym śmierć niewinnych ofiar szalejącej przez lata zarazy. Świadczą o tym umieszczone na cokole dwie daty jego renowacji – z 1844 i 1888 roku.

Autorstwo tekstu i zdjęcie: [Marek Sikorski](#)

Na podstawie książki pt. „Łądek-Zdrój. Zabytki i historia” (Stradunia 2011, s. 97-99)

Źródło: WolneMedia.net